

צ"ר מ"ר"ב ז"ר' ב"ש"ח - ז"ל"ן (10/2/90)

ברצ"ן, ב"ש"ח, ה"א האר"צ"ר ז"ל אלו"י
 ז"ל"ש"י פ"ר"ל"ו ה"ר"מ"ט"ו ב"ו"ר ז"ל ז"ר
 ה"ר"ה. ז"ל"ש"י ב"ו מ"ח"ה ז"ס י"צ"א"ר מ"צ"ב"ס
 ז"ר"ש"י ז"ל"י, מ"ש"י"ב"ה ז"ל ק"ר"ע"ה י"ס-ז"ס
 ז"ר"ב"ש"ח, ז"ל"ש"ח ז"ל"א ה"נ"ש"ג ז"ל"ש"ח
 ז"ר-ז"ס"ן ז"ל"ן ז"ל"ה ז"ל"ג ז"ל"ה, ז"ר"ש"ח
 ז"ר"ו.

ז"ל"י פ"ר"ל"ו ה"ר"מ"ט"ו ז"ל"ש"י ז"ל ז"ל ז"ל
 ז"ל"י ז"ל"ו, ז"ל"ש"ח ז"ל ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו, ז"ל"ש"ח ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו, ז"ל"ש"ח ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו
 ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו ז"ל"ו

מאז הוצגו שטרם הוצגו לפניה ניהן ארמז
 עם ישראלי לפני טמן מורה, נבחרה הוצגה של
 גרמס לגר.

אחר מחבר ספר התינוק בלנ"ן לבי:
 "שנתנון שלא אלה גלגל חוף למגולים יזולים
 לנאמר: "טו-יכו איש שמקומו גיום הילג'ע'י" וגו
 הכרזת טלו: שמקומו נקטו ט לאינו לרמיק' וגו
 השלש סרמאלו חוף לעיר. ופפרסה 4 טילן.
 והילי סוסט אלה. ומוצין טלטר הבי' הוצ'ן
 לטע'ר אפילו שפער היגה טצלה כני'ווה. טרו טצ'ן
 גרמה - גלל טמז'יל זצרו זצ'ר ואסרו שלל אלק
 'וגו מ-2000 אלה חוף לעיר.

טקטי מוצוה 15 שןצכו וני'צל שפולמס
 ממוצ' ואל קצמון כמו לכגוב: =כ' טלג - מ'מ
 טלני ~~ט~~ ה' טלג הילג'ע'י ואל הילג'ע'י טלג ה'מ
 טלג ט אלג במ וינה גיום הילג'ע'י. טל
 כן, טלג הוצ'ר, טלוי טלניו בטקום אחר, שלל

תוך חברך רמקם :

עד כאן לשון סדר התנ"ך.

אמה ה' גבר במצוה זו אמר צווקא

גמ' הנו?

גמ' צווקא מצבים, היום היתה מלכודת,

מאבק סביב מטרה מסוימת - צווקא

ממצבים. אמנם התכוונו לומר לעצמם ה' ה'

במצב ואלו מצבים לא ישתנו. אך קודם

ס' מצוה. היתה אולי סכנה שלא אמר, כי

לגמ' היתה כיוון לזכור שכן אמרתי האופוריה

הקאלון.

גבר של' לעצמו מצד זה דגה מביחור

לפונקציה, מולצו - המלחן למי הוא המפכו

למ' במובלים האמיתיים. הוא מצוה לפקד

הבחירה המובטחת בפונקציה, כגד (רשמו)

52 - לא כח - מבלא, האיכות שבה

גמ' היתה המלחן המפורז גלוצר

למחר נכתב.

אם במצבך נראה שה' צאג א"י הציבור.
אם ה' אלל שנתך לכיוון שנים, ואל סוגרם
וללא נדבש א"ס יהוצים משותפים סג' הציבור.
ואכן, נצחה לשו כיתה כונתו של פקדיה
בהתקנת התיצואה הלא -

דה"נו, לע"י כך שאנחנו נכיר לה' הוא
בורח העולם בכה שאנחנו שוגרים ונופלים בשגור
אנחנו הנים מלככה למעטמה ק"ום א"ס ציבורים
יהוצים.

לגור' ש כח למחר - גתעך כל העליו
אנו נצים אפה וללם. אך הוא העלג - י"ם
שכחי קדושה ואנחנו - גללון ר' סורוצקי
גאוצנים אמרה" - איננו כמו הים"ם
ולגקרים גג'י שללודים. אלא העלג ה' שכאלה
למחר אנחנו לציון ומעגה, זעביה וללימוד עור
ה'. וניהוצי נסוגר אך לעגו כנלכה, צוחה אלל

הפולק בשוק היום מאזם והבמה, מקונים
 ומוכרים, הרבים והצולפים והצבד נמשך מ'מים' אל
 מ'מים'. במאמץ למדי האיש הפכו ואלו לאו עצמו
 לאן הוא דל? מה הוא עולה לשוק הפכו?
 מה נשאר פועקוה'ו ומקוה'ו: - הפערים
 אמורה סבורה קבא שומרה.

אינוליא לצבור נשגה הפכטיה אצבד
 והצבד'ו כמו זני שלון - לאו לצבור ממון
 למאמץ שגה - עם ישראלי לא היה קיים
 הוצבור האלה לא רק שומרים אל יחוצימין
 לדומה אומה הצלמ, אלא הם גם מבטימים
 חיים יקוציים שיתופיים - צאקה של אהב
 כלפי צלמ. ולא דף הוצבור עצמן אלא
 גם הפיחמה מכמין למצור שגה.
 נגלגה ממון שגה פ'ו ציכוב
 ממון. נגלגה לאיסור אטל מרשור
 אשור פ'ו ציכוב מצבור. ציכובין אלה

~~המתקן צ"י שלמה המלך ~~אלה~~ ~~פניו~~ כי הוא
 רצה לבני יסוף אל יאורו ~~אף~~ ~~אם~~ האר"ם
 שמה יאצו ממזליהם.~~

בדירוב הוא ~~אצו~~ הכרך ה'ה'צ"ג
 המיקורג שבה יהוצ"ם צואלים לה לצרכים של
 לה. שורש המילה עירוב ← צרב: מילה שאנו
 מכירים אותה כי כן יסוף ארבים לה אלה.
 פלג, המצוה של שגה ופזורה לצדו
 מכ"איו עם קוצם - כי הכרה שפיק"ה
 הוא בלג נגד וכל העולם הוא דמיון של ה'.
 אך בנוסף פלג ומצוה ^{יורחה} ~~אצו~~ א"א"ו
 (כאם ה'ה'צ"י).

כאם בגלל אנתו כואים אר המשפחה.
 אנתו באים אמפ"ה בית, אצו בג"ה וע"ה
 כנס בית. אצו כנס פ"א דרך הלב
 האצ ומצוה אלה תבט"ח - אר כאר.
 = אלתא אצו יסוף 2 לבנה, א"צ (א"א"ו) =

העבר פ"א לז"ג 'והר מיוצג - שג

ל"ה, שגה פ"צ'פ"ה, ט"ו ג"שג.

אזו תקוה שג' ק"ו צב"י תב"א

ל"ה:ו:

= אם הש"ב העבר ת"ק זל"ה חצ"י

מ"ו ק"ש', וק"ה ל"ה ל"ה א"ה

ל"ה ונ"ה ל"ה ל"ה חצ"י חצ"י

חצ"י חצ"י =

ת"ה גמ"ג גמ"ג א"ה חצ"י חצ"י.

שג"ה